

ת"פ 61997/12/15 - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד גיל קלאוס, עלי מרעי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 61997-12-15 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי
וכלכלה נ' קלאוס ואח'

לפני המאשימה
כבוד השופטת דנה אמיר
פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה

נגד
הנאשמים
1. גיל קלאוס
2. עלי מרעי

גזר דין - לנאשם 1

רקע ותמצית כתב האישום:

1. הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") הורשע על יסוד הודאתו, לאחר קיומו של הליך גישור, בביצוע שתי עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממס, על פי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשס"א - 1961 (להלן: "**הפקודה**").

2. על פי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, היה הנאשם ביחד עם נאשם 2 בעליו ומנהלו של מועדון ברח' אלנבי 44 בתל אביב (להלן: "**המועדון**") בשנות המס 2012 ו-2013 (להלן: "**תקופה הרלוונטית לכתב האישום**"). הנאשם היה אחראי על התפעול השוטף של המועדון וניהול העובדים והנאשם 2 פעל מאחורי הקלעים, במטרה להסתיר את חלקו במועדון. במזיד ובכוונה להעלים את הכנסותיהם מפעילות המועדון ולהתחמק ממס, השתמשו הנאשם ונאשם 2 בתקופה הרלבנטית במרמה עורמה לתחבולה. כך, לא הודיעו לפקיד השומה על פתיחת העסק, לא ניהלו פנקסי חשבונות ורשומות כדון, לא רשמו את הכנסותיהם מהמועדון ואף לא הגישו לפקיד השומה דוחות על הכנסותיהם מהמועדון כנדרש על פי הפקודה. ההכנסות מהמועדון בתקופה הרלוונטית עמדו על לא פחות מ-1,242,524 ₪.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון כאמור, בהמשך להליך גישור, אשר הוצג לבית המשפט ביום 10.10.2016. על פי הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי הנאשם יודה ויורשע בביצוע המפורט בכתב האישום. עוד הוסכם כי בכפוף לכך שהנאשמים יסירו את מלוא המחדלים להנחת דעתו של פקיד השומה, תגביל את עצמה המאשימה לעונש של 9 חודשי מאסר בפועל ביחס לכל אחד מן הנאשמים, כשההגנה תהיה חופשית בטיעוניה. עוד הוסכם בין הצדדים כי יושת על הנאשם קנס בסך 50,000 ₪ וכן על השתתף מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט.

עיקר טיעוני המאשימה לעונש:

4. בטיעוניו לעונש הפנה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות על ידי הנאשם. מתחם העונש ההולם לטעמה של המאשימה הוא בין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל והיא מבקשת למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם ולגזור עליו 9 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי. כן מבקשת המאשימה להטיל על הנאשם קנס כמוסכם בהסדר הטיעון בסך 50,000 ₪. לתמיכה בטענתו באשר למתחם העונש ההולם הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה באשר לענישה הנוהגת וציין את השיקולים שנלקחו בחשבון באשר לעונש המבוקש. מצד אחד שיקולים לקולא וביניהם העובדה שהנאשם הודה במיוחס לו במסגרת הליך הגישור, הגיע להסדר עם פקיד השומה, הסיר את המחדלים בסכום של 50,000 ₪ לפני הליך הגישור (פרוטוקול מיום 29.5.17 עמ' 27 ש' 6 לפרוטוקול) ואף חסך בזמן שיפוטי יקר. מנגד, לחומרה ציין כי הנאשם פעל במרמה, עורמה ותחבולה במשך שנתיים, לא הודיע לפקיד השומה על עסקו והסתיר את כל מקור הכנסתו, ובכך למעשה פעל "מתחת לראדר" ובדרך מתוכננת היטב העלים הכנסות בסכום ניכר. עוד ציין כי הנאשם לא שיתף פעולה בחקירתו והגיש את 1/ת הרישום הפלילי של הנאשם ובו הרשעה משנת 2014 בעבירה של העסקת תושב זר של כדון. ב"כ המאשימה ציין כי הלכה היא שבעבירות מסוג זה נדחות הנסיבות האישיות מפני האינטרס הציבורי ועתר לאימוץ העונש אותו מבקשת המאשימה.

עיקר טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

5. בטיעוניו לעונש הפנה ב"כ הנאשם לכך שהנאשם היה כבן 26 בעת ביצוע העבירה. צעיר אשר חשב שיוכל לנהל עסק משלו והתבדה. לטענתו הנאשם ניהל את המועדון מבלי לדעת כיצד לנהלו, בעת שסנוור מחיי הלילה בתל אביב והמועדון היה בהפסדים תמידיים. הנאשם גרר את כל בני משפחתו לחובות והפסדים, התגרש בעקבות המקרה, חי כיום אצל הוריו הרחק מהעיר תל אביב, ועובד בעסק שבבעלות אחיו. הוריו מסייעים לו בתשלום חובותיו הרבים ומצבו הכלכלי קשה (נ/1, נ/2 ו- נ/3).

6. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם אינו רצידיוויסט, אינו מעורה בעולם העברייני והדגיש כי שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח תביא אותו, בגילו, לחיכוך עם גורמים עבריינים. בהקשר זה הדגיש כי משפחת הנאשם היא נורמטיבית, כי הנאשם הסיר את המחדל ואף הפנה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. עוד הפנה, בקשר לנסיבות ביצוע העבירות, לכך שהנאשם 2 פעל מאחורי הקלעים במועדון. לטעמו קיים מדרג בין הנאשמים. באשר לענישה הנוהגת טען כי פסקי הדין אליהם הפנה ב"כ המאשימה שונים בנסיבותיהם מהמקרה דנן. עוד טען כי בסוג זה של עבירות ובסכומים דומים פעמים רבות מושת כופר על החשודים, הגיש אסופת החלטות כופר (נ/4) והוסיף וטען כי אינו מכיר מקרה בו הואשם נאשם בסעיף העבירה בו הואשם הנאשם לבדו (ללא ביצוע עבירות על פי סעיפי חוק נוספים).

7. לטעמו של ב"כ הנאשם מתחם העונש במקרה דנן הוא בין מאסר מותנה למאסר בפועל אותו ניתן לרצות בעבודות שירות למשך 3 חודשים, לצד הקנס המוסכם. ב"כ הנאשם עתר כי אאמץ את הרף התחתון של המתחם אשר הוצע על ידו - מאסר מותנה, לאור מצבו הכלכלי וחשיבות עבודתו ושיקומו של הנאשם. לחילופין ביקש כי אגזור על הנאשם עונש של שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד הקנס המוסכם. ב"כ הנאשם ציין כי גם ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות יהווה קושי ממשי לנאשם ובני משפחתו ויפגע בשיקומו הבא לידי ביטוי בעבודתו אצל אחיו והימנעותו מהתעסקות בחיי הלילה.

הראיות לעונש:

8. מטעם ההגנה העיד אביו של הנאשם. האב בן ה-65, איש קבע בעברו ונכה 70%. לדבריו הוא ורעייתו מימנו את עסקו של הנאשם אשר היה בהפסדים וחתמו על ערבויות (נ/1). לדבריו הנאשם התמודד עם קשיים רבים, לא קיבל רישיון עסק מהעירייה ולמרות ששילם סכומים ניכרים בעת קניית העסק לא נתנו לו לנהלו. אביו של הנאשם סיפר כי נאלץ למכור את ביתו ולצאת לעבוד בעקבות האירועים. כן הבהיר כי הנאשם עובד כיום בחנות של בנו השני וביקש התחשבות.

9. בעדותו סיפר אחיו של הנאשם כי הוא בעל חנות משקאות בה עובד הנאשם. ציין כי הנאשם עובד בעסק כ- 18 שעות ביום בעוד הוא ורעייתו עסוקים בטיפול בילדיהם הקטנים. לטענתו ככל שייגזר על הנאשם עונש מאסר הדבר יביא לקושי ממשי בתפעול העסק שהוא עסק צעיר ומתפתח והעסק לא יעמוד בכך.

דברי הנאשם:

10. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו והוסיף כי הוא יודע שאביו והוא יאלצו לשלם כספים רבים במשך שנים רבות על מנת לכסות את כל חובותיו. הנאשם הדגיש כי עזב את "הבועה של תל אביב" וחזר לבאר יעקב על מנת לשקם את חייו, ועובד משך 16-18 שעות ביממה.

מתחם העונש ההולם:

11. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. הערכים המוגנים במקרה זה הם הנזק לקופה הציבורית ולכלכלת המדינה. עבירות מס המבוצעות על דרך המרמה מפרות את האמון שניתן על ידי הרשות בנישומים, שידווחו אודות פתיחת העסק, ינהלו ספריהם כחוק ויגישו דיווחים כדן. בתי המשפט הדגישו לא אחת את החומרה בה יש להתייחס לעבריינות המס בכלל ובפרט לעבירות הנעברות מתוך כוונה להתחמק ממס ולתוצאותיהן ההרסניות למשק. בנוסף, ביצוע עבירות מסוג זה פוגע בערך השוויון בנשיאה בנטל המס ואף פוגע במוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לשלם מסיהם כנדרש על פי חוק. מידת הפגיעה בערכים המוגנים נלמדת מהיקף העבירות, משך ביצוען, השיטתיות שבביצוען ורמת התחכום והמרמה שבבסיסן. עסקינן בעבירות שביצוען קל וגיליון קשה, בבסיסן בצע כסף וביסודן מרמה. משכך, נקבע לא אחת, עבירות מסוג זה, באופן רגיל, מחייבות השתת ענישה מרתיעה ומכבידה הכוללת עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח, תוך מתן בכורה לאינטרס הציבורי שבהרתעת הנאשם והרתעת הרבים על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. ר' רע"פ 3998/15 פלוני נ' מדינת ישראל (28.6.2015) וכן רע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל (19.2.2004), רע"פ 4791/08 כהן נ' מדינת ישראל (9.2.2009) ורע"פ 977/13 אודיזי נ' מדינת ישראל (20.2.2013).

12. באשר לנסיבות ביצוע העבירות: הנאשם כאמור לא הודיע על פתיחת העסק במרמה והפעילו משך שתי שנות מס מבלי לנהל ספרים כחוק ולדווח לרשויות על הכנסות בסכום שאינו מבוטל (סך של לכל הפחות 1,242,524 ₪) ומבלי לשלם את המס המתחייב. אין ספק כי המדובר במעשים חמורים ויש טעם בטענה לפיה הנסיבות מלמדות כי

העבירות בוצעו "מתחת לראדר" תוך שימוש במרמה עורמה ותחבולה כאמור, מה שמלמד על החומרה שלצידן. יחד עם זאת, נראה כי מצדו של הנאשם אין המדובר בתחכום רב מאוד. יש לזכור כי על פי עובדות כתב האישום הנאשם היה אחראי על התפעול השוטף של המועדון ולא עשה דבר להסתיר את חלקו בעסק. בנוסף, על פי העובדות לא נטען כי ננקטו על ידי הנאשם אמצעים מיוחדים להסתרת ההכנסות, כדוגמת ניהול חשבון בנק נסתר על שם אחרים או כיוצא באלה. עוד יש לתת את הדעת לגילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות, בן 26 שנה, צעיר בתחילת חייו, וגם לכך משמעות.

13. באשר לענישה הנוהגת, וטרם סקירתה, יש לזכור כי בע"פ 3877/16 ג'אבלי נגד **מדינת ישראל** (17.11.2016) נקבע כי מתחם הענישה אינו עניין אריתמטי פשוט אלא מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם. ר' גם עפ"ג 12063-04-15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (20.07.2015) ודבריי כב' הנשיאה ברלינר (כתוארה אז) לפיהם מדיניות הענישה הנהוגה היא רק אחד המדדים לקביעת המתחם ולא בהכרח החשוב שבהם, כשעצם העובדה שלעולם יוכל כל צד למצוא פסקי דין התומכים בעמדתו, מלמדת כי אין המדובר במדד מדויק. לצד זאת, יש לזכור את חשיבות אחידות הענישה (ראו בהקשר זה ע"פ 6544/16 **ניסנצויג נ' מדינת ישראל** (21.2.2017)).

14. המאשימה הגישה פסיקה המלמדת על ענישה משמעותית בגין עבירות דומות, כשהרף התחתון של המתחם עמד על עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה וכך גם העונשים שנגזרו בסופו של יום על הנאשמים. אבהיר כי לא יכול להיות חולק שבמקרים רבים, בסכומי מס דומים לאלה שבתיק דנן ואף פחותים ממנו נקבעו מתחמים הכוללים עונש של מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה כרף תחתון של המתחם ביחס לעונש המאסר (ר' לדוגמא: ת"פ (שלום ת"א) 41478-12-09 **מדינת ישראל נ' דוד** (8.7.2012) וע"פ (ת"א) 50420-07-12 **דוד נ' מדינת ישראל** (2.1.2013). עמדה זו ככלל, אף תואמת את חומרת העבירות, את הפגיעה בערכים המוגנים מביצועה ואת הקושי בגילוייה. יחד עם זאת, קיימים מקרים, לעיתים אף בהסכמת המאשימה, בהם נקבע הרף התחתון של מתחם עונש המאסר על מאסר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות. ר' עפ"ג (ת"א) 31816-05-13 **מדינת ישראל נ' נבון** (7.10.2013) וע"פ 43832-10-13 **שאול נ' מדינת ישראל** (17.2.2014).

15. עיון בחלקם העיקרי של פסקי הדין אשר הוגשו על ידי המאשימה מלמד כי נסיבותיהם אינן זהות לנסיבות בתיק במקרה דנן וכך גם מידת הפגיעה בערכים המוגנים על ידן, שאינה נובעת רק מסכומי העבירות. כך, באשר לרע"פ 773/16 **חננאל נ' מדינת ישראל** (26.10.2016) שם הנאשם הורשע בהעלמת מיליון ₪ ועבירות נוספות (עבירות לפי סעיפים 220(1), 220(4), 220(5) ו-216(6) לפקודה). יש לזכור שדובר על 4 שנות מס, ואף דובר במי שנקט בתחכום רב ובתכנון מוקדם בעת ביצוע העבירות בכך שבין היתר מסר חשבוניות בעלות מספרים זהים ללקוחות שונים ודיווח רק על הנמוכות שבהן (ר' ס' 8 לפסק הדין). מתחם עונש המאסר שאושר באותו מקרה הוא בין 8-24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בנסיבותיו, אשר לא הסיר את המחדל, נגזרו לבסוף 10 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג 17574-06-12 **פרקליטות מחוז ת"א מיסוי וכלכלה נ' גבארה** (2.4.2013) התערב בית המשפט בעונש הנאשם אשר ביצע עבירות של השמטת הכנסות בהיקף של מיליון ₪ לחומרה תוך שהדגיש את משך ביצוע העבירות (על

פני 4 שנים) לצד אי הסרת המחדל. באשר לרע"פ 4684/12 **נחלי נ' מדינת ישראל** (14.6.2012) גם שם הנסיבות שונות מהנסיבות במקרה שלפני. אמנם המדובר בסכום מס דומה ותקופה דומה, אולם על פי העובדות, ובתחכום, הנאשם הציג ללקוחותיו אישור מזויף של ניכוי מס במקור. בנוסף, הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות ולא פעל להסרת המחדלים. בעת הערעור לבית המשפט המחוזי הועמד עונש המאסר אשר נגזר עליו על 12 חודשי מאסר - העונש אושר על ידי בית המשפט העליון. בעפ"ג 56587-07-13 **מדינת ישראל נ' קובי** (27.11.2013) דובר בביצוע עבירות על פני 4 שנים (כשחומרה נוספת לכך שחדל למשך שנה מביצוע העבירות ואז החליט להמשיך בביצוען - סעיף 5 לפסק הדין), בתחכום ולאחר סגירת עסק באופן אקטיבי. גם בעפ"ג 25497-07-13 **ראובן נ' מדינת ישראל** (28.4.2014) ובעפ"ג 32631-10-12 **ליטווק נ' מדינת ישראל** (2.1.2013) דובר בנסיבות שונות ותחכום רב יותר מאשר בעניינו של הנאשם.

16. ב"כ הנאשם הגיש אסופת החלטות כופר ואף טען כי לא מצא כל פסק דין בו הואשם נאשם בביצוע עבירה על פי סעיף 220(5) לפקודה לבדה. באשר להחלטות הכופר - אינני מוצאת להרחיב. לא נטען כי הנאשם הסיר את המחדלים טרם הגשת כתב האישום או כי פנה וביקש כי יושת עליו כופר. בנוסף על כך, ממלא, בפני ועדת הכופר מכלול שיקולים כשסכום העלמת המס, הגם שהוא נתון רלבנטי וחשוב, אינו חזות הכל. עוד יש לציין כי במרבית מרביתם של המקרים בהם הושת כופר על חשודים בקשר לעבירות על פי סעיף 220 לפקודה דובר על העלמת הכנסות בסכום נמוך מזה שבמקרה דנן. באשר לטענת ב"כ הנאשם לגביי כך שהמאשימה איננה מגישה כתבי אישום בגין עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודה בלבד - טענה זו לא בוססה על ידי ב"כ הנאשם וממלא גם איננה מדויקת (ר' לדוגמא ת"פ (ת"א) 51575-05-14 **פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' ערן אברהם אגסי** (31.12.2015), וגם בה אינני מוצאת להרחיב מעבר לכך.

17. על פי מבחן הקשר ההדוק במקרה דנן מתקיים אירוע אחד והצדדים אף לא טענו אחרת. באשר למתחם העונש ההולם ביחס לעונש המאסר - זה יעמוד בין מאסר למשך 6 חודשים שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין מאסר לתקופה בת 18 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי מרתיע. זאת כאמור בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות אשר פורטו לעיל, לגילו של הנאשם בעת ביצועו, משך ביצועו, סכומן של העבירות ובראי הענישה הנוהגת.

18. באשר לעונש הקנס - הגיעו הצדדים להסכמה במסגרת הסדר הטיעון. כידוע, לעונש מסוג קנס חשיבות רבה בסוג זה של עבירות שכן הקנס הוא ממין העבירה ולא אחת הודגשה חשיבות הפגיעה גם בכיסו של העבריין לשם הרתעה. במקרה שלפני, בשים לב למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, ובראי חשיבות כיבודם של הסדרי טיעון, אני רואה לאמץ ההסכמה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

19. הנאשם יליד 1986, הודה, הביע חרטה ונטל אחריות על מעשיו טרם ניהול הוכחות בתיק. חרטתו של הנאשם לא הייתה רק מהפה החוצה אלה חרטה ממשית וכנה כך שבעזרת הוריו, וחרף המצב הכלכלי הקשה, פעל להסרת מחדלי כתב האישום עוד טרם הגעת הצדדים להסדר טיעון ובשלב מוקדם של ההליך. במעשיו אלה אף תיקן את הנזק אותו גרם (באשר לחשיבות הסרת המחדלים בעבירות מס ר' רע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** (25.10.2015)).

20. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית, בגיל צעיר (26) הקים את העסק ונהל את המועדון ללא כל ידע או ניסיון. לאחר התמוטטות כלכלית שחוזה בעקבות ניהול המועדון, וביצוע העבירות מושא כתב אישום זה, התגרש וחזר להתגורר בבית הוריו בבאר יעקב הרחק מחיי הלילה בתל אביב. מאז החל לעבוד בעבודה מסודרת בחנות המשקאות של אחיו ואשתו, ועובד שם כ- 16-18 שעות ביממה. יש לתת את הדעת לחלוף הזמן מאז ביצוען של העבירות, כ- 4 שנים בהן פעל הנאשם תוך לקיחת אחריות וניהל אורח חיים נורמטיבי הכולל עבודה קשה, כך לפי עדויות עדי ההגנה אשר נשמעו ודברי הנאשם עצמו. הנאשם נתמך כלכלית ע"י הוריו. אביו אשר העיד מטעם ההגנה, פירט בדבר הקשיים הכלכליים, העובדה שנאלץ למכור את ביתו ולצאת לעבוד כדי לעמוד בתשלום חובותיו של הנאשם. הנאשם בן 30 כיום, מעולם לא ריצה עונש מאסר. הסתבכותו הקודמת בפלילים היא בהעסקת עובד זר, ובגין עבירה זו נגזר עליו עונש של מאסר מותנה. בנוסף, על פי נ/2 הורשע גם ביום 3.7.16 על ידי בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב, בקשר לניהול המועדון, ונגזר עליו עונש של קנס והתחייבות. קיים טעם בחששו של ב"כ הנאשם כי לנאשם, בגילו, עלול להיגרם נזק מחיכוך עם גורמים עבריינים, כשמעולם לא ריצה עונש מאסר בעבר.

21. צודק ב"כ המאשימה בטענתו לפיה בעבירות מעין אלה שיקולי ההרתעה, הכוללים הרתעת הנאשם והרתעת רבים תופסים בכורה על נסיבותיו האישיות של הנאשם (ראו: רע"פ 3998/15 פלוני נ' מדינת ישראל (28.6.2015) וכן: עניין אודיז). יחד עם זאת יש לזכור כי שיקולי ההרתעה אינם מאיינים את הנסיבות האישיות. בהתאם יש לערוך איזון מתאים בין כלל נסיבותיו האישיות של הנאשם אשר הובאו לעיל ולתת את הדעת לחשיבות ההרתעה המוגברת בעבירות הנדונות בעת בחינת העונש שייגזר בתוך מתחם הענישה שנקבע.

22. לאחר שקילת האמור ובהינתן מתחם הענישה אשר קבעתי לעיל, אני סבורה כי על אף שבאופן רגיל ראוי כי המבצע עבירות מהסוג שבביצוען הורשע הנאשם, ירצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, בנסיבות המקרה הנדון, גם לאחר מתן בכורה לאינטרס הציבורי ושיקולי ההרתעה, ניתן להסתפק בעונש מאסר ברף התחתון של המתחם, 6 חודשי מאסר, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי מרתיע והקנס המוסכם. אינני סבורה כי בנסיבות, כשכל עתידו של הנאשם, אשר מעולם לא ריצה עונש מאסר, לפניו, לאור גילו הצעיר יחסית, כשפעל להסרת המחדל כאמור והביע חרטה ממשית ואף עזב את תחום העיסוק במועדון ועובד כיום אצל אחיו - יהיה זה נכון וראוי, חרף חומרת העבירה שאין להקל בה ראש כלל, להורות על מאסרו מאחורי סורג ובריח.

23. במאמר מוסגר אציין כי יש לזכור בעת בחינת האינטרס הציבורי ועריכת האיזון כנדרש כי יצירת נקודת חיכוך לנאשם בנסיבותיו אשר פורטו, עם סביבה עבריינית, ככל שיושת עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, אשר עלולה להביא להתדרדרותו, גם היא לא תשרת את האינטרס הציבורי במובנו הרחב. מובן כי ניתן לטעון טענה זו בכל מקרה בו כל נאשם נדרש לראשונה לרצות עונש מאסר ובאופן כללי, לא די בטענה מסוג זה ואין בה למנוע מהשתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח כשזה העונש הראוי והמתחייב. יחד עם זאת, בנסיבותיו של מקרה זה אשר פורטו לעיל וביחד עם יתר השיקולים שמנתי לעיל, והרף התחתון של המתחם שנקבע, יש מקום ליתן משקל מסוים גם לכך. (ר' בקשר לשיקולי ענישה דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים - דין וחשבון בראשות כב' השופטת דורנר שפורסם בנובמבר 2015 (ס' III ד), עמ' 26).

24. כאמור, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, על נסיבות ביצוע העבירות על ידו הוא

6 חודשי מאסר אותם ניתן לרצות בעבודות שירות. כפי שקבעתי בת"פ (ת"א) 51575-05-14 **פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' ערן אברהם אגסי** (31.12.2015), הרף התחתון של מתחם העונש ההולם שמור לאותם מקרים בהם נהיר כי הנאשם, בנסיבותיו המיוחדות של המקרה, הפנים את חומרת מעשיו, הביע חרטה אמיתית וכנה ופעל לתיקון הנזק אותו גרם - ואני מתרשמת שזהו המצב בעניינו של הנאשם.

25. אשר על כן, מצאתי להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר לתקופה של שישה חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות במכללת אברוצקי, שד' יעקב 41, ראשון לציון. הנאשם יתייצב לריצוי העונש ביום 13/08/2017 בשעה 08:00 במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, רמלה. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות וכן כי יתכנו שינויים במקום ושעות העבודה.

מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה על פי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה.

קנס בסך 50,000 ₪, או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 25 תשלומים שווים ורצופים, כשהראשון בהם ביום 01/09/2017. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית משפט המחוזי בתל אביב.

ניתן היום, כ"ב תמוז תשע"ז, 16 יולי 2017, במעמד הצדדים.